

denne Sags Ordning vanskeliggøres ved Mangel paa Cement, men Cement er der vel noget af endnu, og Ministeriet har truffet Foranstaltning til, at den, der er, skal forbeholdes de vigtigste Arbejder. Til disse kunde man vel nok henregne et saadant Arbejde som Opførelse af et nyt Posthus. Jeg henstiller til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at optage en Forhandling med Generaldirektoratet for Postvæsenet om denne Sag. Postvæsenet bor til Leje i Næstved, men har ikke noget fast Lejemaal for en længere Aarrække, og Mulighed for allerede i Vinter at tage fat paa denne Sag derved, at der til Finanslovsforslagets anden Behandling kræves en Bevilling, er altsaa til Stede.

Jeg vil i det hele angaaende Spørgsmaalet om Iværksættelse af offentlige Arbejder til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden tillade mig at henstille til Ministeren for offentlige Arbejder at gaa endnu videre, end der var angivet i det Program, han opullede for os forleden Dag. Saa vidt jeg er i Stand til at udregne, er det dog kun 700—800 Mennesker, der ved disse Statsarbejder kan faa Beskæftigelse. Der er intet til Hinder for at gaa endnu videre, ogsaa paa det Grundlag, som den højtærede Minister gaar ud fra, nemlig, at man for Baneanlægenes Vedkommende for Tiden væsentligst iværksætter Jordarbejder af den simple Grund, at man ikke kan fremskaffe Brobygningsmateriel, hverken Jernbaneskiner, Sveller eller Jern eller Cement til Brobygning.

Til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) vil jeg gøre en kort Bemærkning, idet det ærede Medlem taler, som om han var den Mand, der baade nu og før havde staaet paa det eneste rigtige Standpunkt, nemlig, at vi burde forlængst have haft Valg. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem fra Assens, der har den Fortjeneste, at han i sin Tid forelagde for Rigsdagen et Grundlovsforslag med lige og almindelig Valgret til begge Rigsdagens Ting, er under hele Krigssituationen optraadt særdeles forstaaende overfor Regeringen og overfor de andre politiske Partier, selv om han tilhører et saakaldt Oppositionsparti. Det ærede Medlem udtalte den 11. Juli 1916 ved et Møde paa Aarhuseggen, at han ikke ønskede et Valg i den nuværende Situation. Det ærede Medlem sagde da: Hele Rigsdagen er enig om at holde Ro og Fred i Landet, og det er der god Grund til, og han udtalte sin Forbavselse over, at der er Folk, der er begyndt at blive saa forfærdelig trygge, men, tilføjede det

ærede Medlem, jeg vil sige dem, at Faren er ikke mindre i Dag end den var i Augustdagene 1914. Altsaa, det ærede Medlem fra Assens har været Talsmand for, at man overhovedet ikke skulde have Valg under Krigen. Derfor forekommer det mig noget mærkværdigt, at netop dette ærede Medlem nu, da Valget nærmer sig, og der højt kan være Tale om en Udsættelse paa 4—5 Maaneder, vil hævde, at han og Venstre i Grunden er de eneste, der har forlangt Valg. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem har tvertimod talt for ikke at holde Valg under Krigen.

Jeg vil saa gøre en Bemærkning om en Bevilling, der findes paa Undervisningsministeriets Budget, A. II. A., Universitetet. Undervisningsministeriet foreslaar her, efter et af det filosofiske Fakultet, Konsistorium og Universitetets Kvæstor, anbefalet Andragende at tilstaa Professor i Filosofi, Dr. phil. C. N. Starcke en personlig Huslejeportion paa 1,200 Kr. aarlig, og det tilføjes, at Professor Starcke, der blev udnævnt til Professor ved Universitetet fra den 1. Maj 1916 at regne, til Støtte for sit Andragende har anført, dels at han ved sin Udnævnelse til Professor mistede en ham som forhenværende Skolebestyrer tillagt Pension paa 1,000 Kr. aarlig, dels at den ham tillagte Bevilling paa 1,000 Kr. aarlig til videnskabelig Virksomhed, som findes opført paa Finansloven for 1917—18, opfører den 31. Marts 1918, og endelig, „at hans Indtægt forringes yderligere, naar han opgiver sin Rigsdagsvirksomhed“. Nu maa jeg sige, at man synes længe her inde at have haft en Følelse af, at det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) allerede har opgivet sin Rigsdagsvirksomhed. Men at komme ind paa det Princip, at naar man gaar af som Rigsdagsmand, skal man have Honorar af Staten, hvis man er Statsembedsmand, er at komme ind paa et Princip, jeg ikke er begejstret for. Personligt kunde det være meget rart for den, der indtager en Slags Tjenestemandstilling som Redaktør og som ikke kan vente at sidde i denne Forsamling alle sine Dage, om det blev anerkendt, at man burde have sin Rigsdagsvirksomhed erstattet af sin Arbejdsgiver med et smukt kontant Beløb paa en 1,200 Kr. aarlig, men naar jeg fremdrager denne Sag, er det, fordi det er anført her med Hensyn til Skaarup-Affæren, at det er Dr. phil. Eduard Larsens Skyld, at Tilgangen af Elever til Skaarup er saa ringe. Nu er det meddelt mig, at akkurat det samme gælder Tilgangen til den Lærestol, hvor Hr. Professor Starcke fører Ordet. Der